

Dagthema: Met open handen

Overweging 30 april

Voorganger: Natasja Bakker, Lector: Natalie Hakhoff

“... Leer elkaar kennen en wees dankbaar voor het goede wat je in die mens naast je ziet. Stel je open en ontvang en geef dankbaarheid. Met open handen ...”

Openingsgebed

Aan God die al wat is, geschapen heeft en leidt,
aan Hem die door ons genoemd mag worden: Vader,
dragen wij in eerbied dit samenzijn op.
Wij delen woord, wij delen beeld,
en wij ontmoeten elkaar in de Naam van de Vader, de Zoon en de heilige Geest.
Amen.

Openingslied: Boek jij bent geleefd

H. Oosterhuis/ A. Oomen

Boek, jij bent geleefd,
zeg ons hoe te leven.
In mijn letters staat geschreven
dat alleen de geest doet leven.
Licht en adem is de geest.
Daarom ben ik neergeschreven:
dat je zonder angst zult leven
wat je leest.

Boek, jij bent geleefd,
zeg ons hoe te leven.
Wou je leven met zovelen,
hier op aarde, moet je delen:
licht en adem, geld en goed.
Wie maar leeft om meer te krijgen
die zal sterven aan zijn eigen
overvloed.

Boek, jij bent geleefd,
zeg ons hoe te leven.
Mozes heeft de weg gewezen,
hoor de woorden der profeten:
licht en adem zal er zijn.

Als je mens wordt zoals Jezus.
Liefde als een mens aanwezig,
wijn van liefde, brood des levens, zoals hij.

Boek, jij bent geleefd,
zeg ons hoe te leven.-
Niemand weet hoe jij moet leven,
nergens staat het opgeschreven,
liefde tegen liefdespijn,
vriendschap tegen duizend vrezen,
zoet dat bitter kan genezen,
mens voor mensen, recht en vrede,
licht en adem, heel veel leven,
mag je zijn.

Vrouw, waar is je broer?
mens, waar is je zusje?
't Meeste van een mensenleven
wordt het minste opgeschreven:
hoe zij trouw zijn aan elkaar.
Lijden, sterven, liefde leren,
zouden wij dat ook proberen,
werd het waar.

Welkom en inleiding

Welkom bij deze viering in De Duif. Op deze zonnige zondag wil ik het met jullie hebben over dankbaarheid. Er is veel om over te klagen in deze wereld maar ook veel om dankbaar voor te zijn. Zoals ik net al noemde het mooie weer wat nu toch eindelijk lijkt door te zetten komende week.

Ook in de bijbel lezen we regelmatig over dankbaarheid. In het oude testament in de psalmen wordt de dank naar God uitgesproken en bezongen. Maar ook in het nieuwe testament staan voorbeelden te over. Men prijst God voor al het goede wat men ten deel valt. En ook Jezus valt regelmatig dankbaarheid ten deel.

Beide lezingen van vandaag gaan over dankbaarheid. Dankbaarheid van mensen naar Jezus toe maar ook de dankbaarheid van God voor ons. En soms kijken mensen terug op hun leven en zijn dankbaar voor hoe het gelopen is. En het is ontzettend mooi als dat wordt gedeeld.

Vandaag is er geen koor dus ik heb er voor gekozen om naast de liederen die we kunnen meezingen ook wat liederen via youtube te laten horen. Het eerste lied wat we nu gaan luisteren is van Jan Rot. Hij heeft het lied Hallelujah van Leonard Cohen vertaald OP het einde van zijn leven zingt hij het twee maal bij Matthijs van Nieuwkerk. In een televisie uitzending en later in een speciale concert registratie. Die laatste versie gaan we nu zien vanuit een vol Ziggo dome.

Lied: Hallelujah

t. Vertaald door Jan Rot, m. Leonard Cohen

<https://youtu.be/LGSE9p8QWYo>

Ik hoorde van een nieuw akkoord
Wat David speelt en God bekoort
Maar notenleer dat vind jij vast gedoe, ja
Dat gaat dan zo van C naar D
En E mineur en straks de B
De psalmenvorst ontdekt zijn Halleluja
Halleluja, halleluja, halleluja, halleluja

Haar wil is sterk, het vlees is zwak
Je ziet haar naakt vanaf het dak
Haar schoonheid in het maanlicht is taboe, ja
Ze bindt je op de offerbaar
Ze breekt je troon en knipt je haar
En steelt dan uit je mond het halleluja
Halleluja, halleluja, halleluja, halleluja

Jij zegt: "Dat was Bathseba niet..."
Ik ben bezig met een lied
Uria de Hetiet doet er niet toe, ja
Een bliksemschicht in ieder woord
Het maakt niet uit welk woord je hoort
Een heilig of gevallen hallelujah
Halleluja, halleluja, halleluja, halleluja

Ik deed mijn best, het was niet veel
Ik voel maar weinig als ik speel
Maar echt is echt, en dat is wat ik doe, ja
En ook al klonk het dan verrot
Ooit sta ik voor de Psalmengod
En rolt niets van mijn tong dan halleluja
Halleluja, halleluja, halleluja, halleluja

Eerste lezing Lucas 17: 11-19

Op weg naar Jeruzalem reisde Jezus door Samaria en Galilea. Toen hij een dorp binnenging, kwamen er tien mensen met een huidziekte naar hem toe. Ze bleven op een afstand staan. Ze riepen naar Jezus: 'Meester, heb medelijden met ons!' Toen Jezus hen zag, zei hij: 'Ga naar een priester. Dan kan hij vaststellen dat jullie gezond zijn.' Ze deden wat Jezus zei, en onderweg werden ze gezond. Eén van de tien ging terug naar Jezus. Hij zong en juichte voor God, omdat hij weer gezond was. Hij dankte God. Iedereen kon hem horen. En hij knielde voor Jezus om hem te bedanken. De man was geen Jood, maar kwam uit Samaria. Jezus zei tegen hem: 'Er zijn toch tien mensen beter gemaakt? Waar zijn de andere negen? Jij komt als enige terug om God te eren. En je bent niet eens een Jood!' Toen zei hij tegen de man: 'Sta op en ga naar huis. Je bent gered dankzij je geloof.'

Lied: Altijd nog wel ergens halleluja

t. & m. Matthijn Buwalda

<https://youtu.be/OccDDTh3ArY>

Er klinkt altijd nog wel ergens halleluja
Hoe koud de dag, hoe lang de nacht ook is
Er is altijd wel een hart waarin het opwelt
Je vindt altijd wel een ziel waarin het zit

Uit de sloppenwijken, uit de kathedralen
Uit torenflats en op het platteland
In een oude kroeg, in prachtige theaters
't Klinkt het mooist waar je het nauwelijks meer verwacht
Het allermooist waar je het nauwelijks meer verwacht

Er klinkt altijd nog wel ergens halleluja
Van Cohen die dood is, maar voor eeuwig zingt
Van een kerkkoor op een doodgewone zondag
Of die van Handel die elk jaar met kerst weerklinkt
Soms uit dankbaarheid voor alles wat gelukt is
Of uit onmacht over alles wat verdwijnt
Soms uit godsbesef of zomaar uit gewoonte
Het is een woord dat met het hele leven rijmt
Zo'n zeldzaam woord dat met het hele leven rijmt

Er klinkt altijd nog wel ergens halleluja
Ook al hoor ik het soms niet, 'k geloof van wel
En als het langer duurt dan wat je hart kan hebben
Dan zing ik het voor jou en voor mezelf

Er klinkt altijd nog wel ergens halleluja
Gelukkig maar, het neemt me altijd mee
't Is een echo uit het land waar ik naar toe ga
En een liedje voor de lange reis daarheen
En een liedje voor de lange reis daarheen

Tweede lezing Efeziërs 2: 6-10

God heeft Christus naar de wereld gestuurd. Hij heeft hem laten opstaan uit de dood. En wij zijn samen met Christus opgestaan, omdat we bij hem horen. Eigenlijk zijn we al bij hem in de hemel. Zo heeft God voor altijd en eeuwig laten zien hoe groot zijn goedheid is, en hoeveel hij van ons houdt.

Wij zijn niet beter dan andere mensen. God heeft ons gered, maar niet omdat we zo goed leefden. We zijn gered omdat we dankzij Gods goedheid geloven in Jezus Christus. Dat is Gods geschenk aan ons. God heeft nieuwe mensen van ons gemaakt. Want door Jezus Christus zijn wij mensen geworden die goed leven. Dat was Gods bedoeling, daarvoor heeft hij ons bestemd.

Overweging

Hoe vaak zeggen wij nog dankjewel? Ik ken een straatarts in Rotterdam die dagelijks daklozen en ongedocumenteerde mensen helpt. Ze hoort bijna nooit een dankjewel. Het is niet dat die mensen niet dankbaar zijn maar het wordt bijna nooit rechtstreeks tegen haar gezegd. Er lijkt iets met ons te zijn waardoor we maar moeilijk komen tot dat simpele woord dankjewel.

Als Jezus met zijn leerlingen door het grensgebied tussen Samaria en Galilea trekt komen ze een groep van 10 melaatsen tegen. Joden en Samaritanen. Over het algemeen gingen deze mensen net goed met elkaar om, maar de ellende verbreedert. Als zoveel leed hebt kun je het je niet veroorloven om er ook nog vooroordelem op na te houden. Je bent al lang blij ergens bij te horen Melaatsheid – dat is vooral een sociale ziekte. Melaatsen werden uitgesloten uit de gemeenschap. Ze mochten nergens meer aan meedoen. En in bepaalde landen waar melaatsheid heerst is dat nog steeds het geval. Als je spotjes ziet van de lepra stichting wordt dat pijnlijk duidelijk.

Als de melaatsen uit onze bijbeltekst horen dat Jezus in hun buurt is, strompelen ze op Hem af. Ze geloven dat Hij kan helpen. Ze zijn op zoek naar een wonder. ‘Meester, heb medelijden met ons!’ roepen ze van afstand. Want als melaatse kom je niet in de buurt van een gezond persoon. Jezus, antwoordt dat hij ze heeft genezen en dat ze dit aan de priester moeten laten zien. Zo schreven de oude Joodse wetten dat voor. De priester moest vaststellen dat de melaatsheid weg was. Dan pas mocht de melaatse weer terug in de gemeenschap.

Door te vragen van deze mensen om naar de priesters te gaan stelde hij hun geloof op de proef. Melaats en al moesten ze op weg gaan naar de priester. Ze moesten het vertrouwen hebben dat de melaatsheid zou zijn verdwenen als ze daar kwamen. Over stappen zetten in geloof gesproken! Maar ze gaan – alle tien! Ze gaan – melaats en al – op weg naar de priester. In groot vertrouwen op het woord van Jezus. Ze zeggen niet: Ja, ik ben me daar een beetje gek, zeg! De priester zal me zien aankomen met mijn vieze zweren! Nee, zo melaats als ze zijn gaan ze alle tien naar de priester. En de priester stelt vast dat de melaatsheid weg is.

Dat op zichzelf is al een afgerond verhaal. Jezus zegt de genezing toe en nog voor dat deze werkelijk heeft plaats gevonden gaan ze alle 10 richting de priester. In vol vertrouwen dat ze daar eenmaal aangekomen genezen zullen zijn. Hun gebed wordt verhoord en hun geloof wordt niet teleurgesteld. Ze zijn genezen, gered, een groot wonder.

Maar het verhaal is nog niet af.

Het blijkt het niet voldoende te zijn om door geloof uit je nood verlost te worden.

Het blijkt dat zonder dankbaarheid het geloof van een mens niet compleet is.

In het verhaal is er een die terugkomt om Jezus te bedanken. Maar één van de tien!

Een Samaritaan nog wel!

Zou er bij die anderen geen enkel gevoel van dankbaarheid zijn geweest?

Zou het niet ongeveer zo gegaan kunnen zijn: Ze gaan al strompelend op hun zere voeten op weg.

Nog maar een paar honderd meter verder ontdekken ze dat hun melaatsheid is verdwenen. Juichend van vreugde gaan ze vlugger lopen, rennen. Gauw, gauw naar de priester voor de officiële reinheidsverklaring. Met blijdschap brengen ze de voorgeschreven offers.

En dan ligt het samenleven met de anderen weer voor hen open. Heerlijk! Ze mogen weer meedoen! Weer hun plek hebben onder de mensen.

De andere negen die niet terug kwamen waren vast ook dankbaar. Ze hebben vast nog meer dan eens aan hun ellende teruggedacht. En in de kring van familie en vrienden hebben ze misschien meer dan eens gezegd: Wat ben ik blij dat ik genezen ben! Wat heb ik toch een geluk gehad dat ik juist die Jezus ontmoette. Als hij me niet geholpen had, had ik hier niet zo gezeten. Ik ben hem nog altijd dankbaar. Kom, we drinken d'r nog eentje op.

Maar nu die ene, de Samaritaan. Hij is met de anderen op weg gegaan naar zijn priester.

Ook hij merkt onder het lopen dat zijn melaatsheid is verdwenen. Maar hij gaat niet meteen naar familie en vrienden. Hij gaat terug naar Jezus. Juichend en zingend, iedereen kan het horen.

En de man valt voor Jezus neer om Hem te danken. En dan zegt Lucas veelzeggend: Het was een Samaritaan.

Die Joden waren, zoals gezegd, ongetwijfeld ook verrast en blij met hun genezing. Maar ze komen niet terug. Misschien dachten ze logisch toch dat Jezus me geneest? Hij is de Messias, ik geloof in Hem dus hij moet me genezen. Dat echt heb ik op genezing.

Voor de Samaritaan ligt het anders.

Hij vindt het niet vanzelfsprekend Hij ervaart het als een wonder, een wonder van genade. Jezus geeft hem zijn leven terug. Geeft hem zomaar genezing. Niet omdat hij dat verdient. Nee Jezus wil het wonder met hem delen en hij wil het ontvangen. Daarom gaat hij terug om te bedanken. En Jezus benoemt ook dat hij erbij hoort. Niet omdat hij dat verdient maar omdat de Samaritaan erbij wil horen en hij is welkom.

IN de tweede lezing gaat het over Jezus die naar de wereld is gestuurd om ons te verlossen. Hij kwam in dankbaarheid. Dankbaar voor wie wij mensen waren. Kinderen van God en wij werden uitgenodigd om deel uit te maken van zijn leven. Hij wilde delen van Zijn liefde. En dat wil God nog steeds.

En hoe zit dat nu met ons. Hoe dankbaar zijn wij of vinden we het vanzelfsprekend als zaken goed zijn. Durven we dankbaar te zijn? Of doen we liever alles zelf. We hebben niemand nodig toch? We zijn toch mensen die het zelf best wel redden? Sterk en onafhankelijk klinkt best stoer toch? En als een ander ons eens helpt zijn we echt wel dankbaar maar vaak laten we dat niet merken. Andersom zouden we hetzelfde doen. Het is toch normaal om elkaar te helpen? Dat weet je toch wel van elkaar?

Maar is dat laatste wel zo. Is dankbaarheid niet juist nodig omdat het niet vanzelfsprekend is? We willen zo graag alles zelf doen. Niet afhankelijk zijn, niet minder zijn dan de ander? Maar is afhankelijkheid minder zijn dan de ander? Zo zien we het vaak. En zo zagen de Joden die werden genezen het ook. Jezus was hun

redder, hun messias. Zonder hem waren ze nooit genezen. Maar hij was groter en sterker en hun Messias dus natuurlijk genas hij hun.

De Samaritaan was gewoon blij. Hij had hulp gevraagd en gekregen en Jezus hoefde hem niet te genezen maar deed het toch. En dat maakte hem dankbaar. Hij wist dat ingaan op zijn hulpvraag een keuze was

En toen ik bezig was met deze preek ontdekte ik nog iets.

Hulp aanvaarden is ook een keuze. Tijdens het schrijven van mijn scriptie werd me door een lieve vriendin hulp aangeboden. Ik ging er niet op in. Ik wilde het echt zelf doen. *Mijn* scriptie immers en ik was toch zeker wel in staat om een scriptie te schrijven? Maar het bleef een worsteling. Ik liep vast en uiteindelijk besloot ik toch het een en ander wat op papier stond te delen. En dat was zo goed om te doen? Ze nam het zeker niet over. Ik kreeg een paar tips en ploeterde zelf weer door. Maar het delen dat je elkaar nodig hebt en het weten dat je er voor elkaar wilt zijn is zo mooi. Dat gaf me moed om weer door te zetten en waar ik misschien ook wel bang was om afhankelijk te zijn van hulp kwam ik er achter dat afhankelijkheid niet betekend dat de ander beter is.

En hulp aanbieden doe je ook niet omdat je je beter voelt dan de ander. Met het delen van dankbaarheid, dankbaar omdat je kan helpen of dankbaar omdat je geholpen wordt, is een je-aan-elkaar-verbinden. Echt contact maken. Zowel aan de kant van de gever als de ontvanger. Want Jezus ontving de dankbaarheid ook ten volle. Want ook dat is belangrijk.

Als mensen hun dankbaarheid uiten niet meteen zeggen dat het geen enkele moeite was. Want dat was het vaak wel. Wees dankbaar dat een ander jouw inspanningen ziet en waardeert. Want met wat je doet laat je ook zien wie je bent. En uiteindelijk gaat het daar om. Leer elkaar kennen en wees dankbaar voor het goede wat je in die mens naast je ziet. Stel je open en ontvang en geef dankbaarheid. Met open handen, omdat het geen kwestie van geven en nemen is maar van delen en ontvangen.

Moge het zo zijn.

Amen.

Pianomuziek

Geloofsbelijdenis

Ik geloof in de Eeuwige, die in ons woont,
die de herinnering aan het Verbond met ons levend houdt,
die ons elke dag tekenen geeft
van Zijn aanwezigheid in ons mensen.

Ik geloof in de kracht van Gods Geest
die vorm geeft aan onze toekomst,
die niet blijft staan bij het verleden,
die ons rust geeft na spanning,
die ons het goede leert kennen in kwade tijden,
die ons inspireert als wij leeg en afgemat zijn.

Ik geloof door Jezus Messias in de menswording van het goddelijke,
in de mogelijkheid van tegenspraak,
in de genezing van lichamelijke en geestelijke kwetsuren,
in de omkering van onze werkelijkheid.

Ik geloof in de gemeenschap van mensen,
die bezielde door geloof,
struikelend op zoek zijn naar het beste in zichzelf,
in elkaar en in de wereld.
Mensen die in de wereld in verbinding willen staan
met hun medemens dichtbij en veraf.
Ik geloof!
Amen.

Collecte

Om onze wekelijkse vieringen te kunnen houden maakt onze gemeenschap kosten. In de Duif dragen veel mensen bij door middel van een periodieke of jaarlijkse bankafschrijving. Daarnaast kun je vandaag ook een bijdrage in de collecteschaal doen. Ook kun je een bijdrage doen door de QR-code te scannen met je mobiel. Een standaardbedrag van tien euro is ingevuld, dat kun je naar eigen inzicht veranderen. Hartelijk dank voor je gift.

Stichting De Duif

De intenties uit het groene boek en uit de gemeenschap

Dienst van de tafel

Lied: De tafel der armen

H. Oosterhuis / A. Oomen

Wat in stilte bloeit, in de luwte van tuinen,
onder de hete zon, op de akker,
heeft Hij bestemd voor de tafel der armen.
Aardekracht, zonkracht is Hij, licht in mensen,
dat wij elkaar verblijden en doen leven,
brood van genade worden, wijn van eeuwig leven.

Maar wie niets hebben, wie zal hen hieraan deel geven?
En die in weelde zwelgen en van niets weten,
wie zal hen naar gerechtigheid doen verlangen?
Aanschijn der aarde, wie zal jou vernieuwen?
Hij die alles zal zijn in allen, heeft ons bestemd om
aarde, jouw aanschijn te vernieuwen.

Delen en breken van brood en wijn

Onze vader

Onze Vader die in de hemel zijt,
Uw naam worde geheiligd.
Uw koninkrijk kome.
Uw wil geschiede,
op aarde zoals in de hemel.
Geef ons heden ons dagelijks brood.
En vergeef ons onze schulden
zoals ook wij onze schuldenaars vergeven.
En leid ons niet in verzoeking,
maar verlos ons van de boze.
Want van U is het koninkrijk
en de kracht en de heerlijkheid
in eeuwigheid.
Amen

Mededelingen

Slotlied

Die mij droeg op adelaarsvleugels,
die mij hebt geworpen in de ruimte.
En als ik krijsend viel
mij ondervangen met uw wieken
en weer opgegooid
toldat ik vliegen kon
op eigen kracht.

H.Oosterhuis / T.Löwenthal

Zegenbede

De HERE zegene u en behoede u;
de HERE doe zijn aangezicht over u lichten en zij u genadig;
de HERE verheffe zijn aangezicht over u en geve u vrede.
Amen.